

Z OBSAHU

Wimbledon	(6–9)
Livesport Prague Open	(10–11)
ME juniorů do 14 let	(12–13)
Jan Stočes	(14–15)
Tenis na vozíku	(16–17)
Příloha: Fiftýn plus	(I–XXXII)
Felix Auger Aliassime	(18–19)
Zajímavosti ze světa	(20–22)
Můj příběh: Karolína Plíšková	(23–25)
Stalo se před 20 lety: MSJ do 14 let	(26)
Za oponou	(28–29)
Trenér: Tomáš Kajlík	(30)
Dialog s Novakem Djokovičem	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 28. 7. 2021

**Na titulu: KAROLÍNA PLÍŠKOVÁ
si na letošním Wimbledonu zahrála
finále, blahopřejeme!**

32. ročník, srpen 2021

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor **Mgr. Stanislav Burian**. Grafická úprava **Studio Franklín**, Praha 2. Tisk: **Hart Press, s. r. o.**, Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.

P. O. Box 72

225 72 Praha 025

Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90

predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

Nebudu se vás ptát, kdo je Jeff Turpin a nemyslím si, že by někdo z vás zvedl ruku a řekl, ano, vím to. Kdybych se zeptal Ivana Lendla, ten by to věděl určitě, protože s tímhle stejně starým Američanem je spojený jeho jediný wimbledonský titul. V roce 1978 ho porazil ve finále juniorky 6:3, 6:4, na konci roku pak byl ITF vyhlášen juniorským mistrem světa. Lendlovi nebylo ještě dvaadvacet, když se 28. února 1983 stal světovou jedničkou, Američan Jeff Turpin v tom roce prohrál v prvním kole Wimbledonu, o rok později se to v All England Clubu opakovalo a prohrál i v otvíracím kole Australian Open. Lendl měl v té době už první Grand Slam, vyhrál Roland Garros.

Jak skončil Ivan Lendl ví každý tenisový Čech, ve čtyřiatřiceti zlomily jeho hvězdnou tenisovou kariéru chronické bolesti páteře. A Turpin? Ten odešel z tenisové scény o osm let dříve, v roce 1986, stal se prezidentem klubu v Dallasu. Lendl měl v té době čtyři Grand Slamy, dvakrát vyhrál Paříž a US Open, a byl ve finále Wimbledonu. Jak se dál měnil život Jeffa Turpina? V roce 1996 si sedl si na tátovo místo prezidenta ropné a plynárenské společnosti Hallmark Energy...

Dva konce, dvě životní rozhodnutí, každé nabízelo svou porci štěstí. Lendl nikdy nevyhrál velký Wimbledon a myslím si, že se tím více trápil tenisový svět než on sám. Dobře věděl, že v All England Clubu měl při dvou finálových šancích vždy čisté svědomí, určitě ho ale mrzelo, že v roce 1986 proti Beckerovi, stejně jako o rok později s Cashem nevyhrál ve finále ani set. A Turpin? Určitě se dostal, stejně jako jeho otec, do tenisové Síně slávy státu Texas, na tenis snad úplně nezapomněl, ale určitě více sledoval ceny barelů ropy než čtvrtfinále Wimbledonu. Jistě ho více zajímaly výsledky US Open, v roce 1979 tam byl ještě na juniorce v semifinále a musel být přece připravený – bavit se s členy představenstva jeho firmy při coffee breacích – jak dopadá jejich šampionát v New Yorku. O Wimbledon Turpinovi naftaři zájem určitě neměli, Američany Evropa moc nezajímá, ta tenisová už vůbec ne.

Lendl a Turpin měli ve stejnou chvíli stejný osud a podobnou touhu, oba se vydali za velkým wimbledonským štěstím, ani jeden na něj nedosáhl. Pro Lendla byl juniorský titul jen krátkým zastavením na vítězné cestě, Turpin si určitě už musel v tom svém tenisovém klopýtání až moc dobře uvědomovat, že se mu o jeho živobytí jistě postará tatínek, plynař a naftař. První kráček k velké kariéře, rozhodně i k velké slávě, druhý pomalu a jistě mizel v tenisových a životních kulisách.

Je ošidné ptát se, kdo byl nakonec šťastnější. První je ve všech světových encyklopediích, s tím druhým se i google zapotí... O co ten druhý nakonec přišel? Vyhřívat se v reflektorech slávy je určitě příjemné, mnohdy však její záblesky mohou zaslepit oči a kdo nemá sílu se bránit, může se ve vteřině ocitnout na jevišti lítostivých posměšků. Mnozí se na smutné konce těch slavných dokonce těší, umí ve vteřině zapomenout, co dřívější hrdinové dokázali, neštítí se závistivých gest. Sláva se od stvoření světa lísá k těm šťastnějším, aby se za rohem mnohdy jízlivě ušklíbala na poražené.

Napřed musíte mít hodně peněz, abyste zjistili, že plné konto není v životě to nejdůležitější. Musíte zažít slávu, abyste byli šťastni, že můžete jít po ulici a lidé vás nebudou tahat za loket, že si s vámi chtějí udělat selfičko. Kdo jiný než vy, vám to přece taky dělá radost, nebo ne? „Závidím slavným, kteří mají slávu jen pro sebe a nikdo o nich neví,“ říkal geniální Charlie Chaplin. „Ale ono to nejde, to by mohla být slavná i poslední uklízečka v ateliérech.“

Když sedmého července 1985 vyhrál Boris Becker poprvé Wimbledon, Německo přestalo dýchat. U televize sedělo skoro dvanáct milionů Němců a v 17,26 hod. na centrálním dvorci teatrálně vykřičel až úporně bojovně vztekly mladík vítěznou radost. Bylo mu sedmnáct... Netušil, co s ním sláva udělá. Když pak vyhrál Wimbledon ještě dvakrát, nebylo znát, že by se poučil. „Ten den jsem byl naposledy sám sebou,“ říkal Boris Becker v roce pětasedmdesát. Na začátku první slavné wimbledonské sezony si určitě nemyslel, že se bude v polovině července povalovat u bazénu v Monte Carlu a promotér Tiriac ho bude před fotografy chránit slunečníkem. „Nebyl jsem na to připravený, po čem jsem kdysi toužil, mi lámalo vaz. Můj obličej mi už nepatřil.“

V roce 2009 pozval Černošek Beckera do Prahy na projekt Advantage Tennis, vedle dalších vynikajících tenistů také tři bývalé světové jedničky – Borise Beckera a švédské legendy Matse Wilandera a Stefana Edberga. Ti ostatní? Nebudu je jmenovat, už tehdy byli v hlubokém stínu Beckera a spol. Když vešel Becker na Žofín, šatnářky se štípaly do paží, jestli se jim to nezdá. Je to on? Ptaly se samy sebe a kamarádky jim ten příběh záviděly. Karel Gott mu na Žofíně zapíval Včelku Máju a on pokýval hlavou. Pomalu, Bohové přece nikdy překotně neděkují... Becker už patřil světu, dobře to věděl, ale když patříte skoro každému, není to vždy příjemné...

Sláva umí být hodně záluďná, já to nepoznal, vy snad taky ne, nebo po ní ještě toužíte?

P. S.

V Mostě se konalo mistrovství Evropy jednotlivců do 14 let, hraje se na kontinentě už pětadvacet let, navíc ještě do 16 a 18 let. Statistiky říkají, že bývalí vítězové juniorských evropských šampionátů zatím získali celkem 108 grandslamových titulů ve dvouhře. Češka Tereza Valentová vyhrála v Mostě dvouhru i čtyřhru, to se zatím mj. podařilo Justine Heninové a Steffi Grafové. Ta první pak získala sedm Grand Slamů a Němka dvaadvacet. A ještě jedno připomenutí z historie Tennis Europe, před dvaceti lety získal titul pro čtrnáctileté v San Remu Novak Djokovič. Taky dobré jméno, ne?

Uvidíme, třeba bude tenisová budoucnost k talentované Tereze Valentové stejně spravedlivá...

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.
tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice
Tel.: +420 577 926 206-8
Fax: +420 577 925 662
Mobil: +420 737 259 370
E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,
tel.: 604 545 555,
e-mail: smidaaak@gmail.com
a T/Production, s r. o.,
e-mail: s.burian@seznam.cz